

Край бреговете тжлпи изумени
блжскат все с ужас и рев,
пред тех морето вжлнува се, пени
в своя величествен гнев,

зад тех Везувий настржхнал изправя
своята огнена мощ —
ярки потоци от бликнала лава
греят в злокобен разкош.

Могжщ и метежен, сред мрака безбрежен.
Везувий победно гжрми,
той властно обхваща града и разпраща
пламтящи червени вжлни.

И сграда слет сграда вжв хаоса пада,
вжлна я залива след миг
и в черната бездна на вечер беззвездна
изчезна последния вик.

